

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 32Csp/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619200143
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Albert
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1619200143.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou Mgr. Zuzanou Albert, v právnej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., IČO: 50 094 297, Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, proti žalovanej: F. nar. XX.XX.XXXX, O., o zaplatenie 1.027,11 Eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je p o v i n n á žalobcovi do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť sumu 203,00 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne:

- zo sumy 203,00 Eur od 19.01.2016 do zaplatenia,
- zo sumy 50,00 Eur od 19.01.2016 do 21.01.2019,
- zo sumy 50,00 Eur od 19.01.2016 do 26.03.2019,
- zo sumy 50,00 Eur od 19.01.2016 do 29.04.2019,
- zo sumy 50,00 Eur od 19.01.2016 do 24.06.2019,
- zo sumy 50,00 Eur od 19.01.2016 do 29.07.2019,
- zo sumy 50,00 Eur od 19.01.2016 do 03.09.2019,
- zo sumy 50,00 Eur od 19.01.2016 do 16.09.2019.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 350,00 Eur z a s t a v u j e .

III. Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania ani jednej zo strán.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným súdu 21.01.2019, ktorému bola pridelená spisová značka 32Csp/7/2019, domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.027,11 Eur s úrokmi vo výške 1.138,82 Eur, s úrokmi vo výške 25,50 % ročne zo sumy 1.027,11 Eur od 16.01.2019 do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.027,11 Eur od 16.01.2019 do zaplatenia, bankové poplatky vo výške 52,75 Eur, a napokon nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Svoj nárok žalobca odôvodnil tým, že spoločnosť Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava (ďalej tiež len ako „Veriteľ“) so žalovanou uzatvorila Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej poskytla žalovanej úver vo výške 1.500,00 Eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť Veriteľovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru vyhlásil Veriteľ dňa 18.01.2016 úver za predčasne splatný. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2018 postúpil Veriteľ pohľadávku zo Zmluvy o úvere na žalobcu.

2. Na výzvu súdu sa k veci vyjadril žalobca, ktorý vo svojom podaní doručenom súdu dňa 09.04.2019 uviedol, že žalovaná na dlh vykonala úhrady vo výške 947,00 Eur, z ktorých bolo na poplatky započítaných 49,26 Eur, na úroky 424,85 Eur a na istinu 472,89 Eur. Vo svojom podaní doručenom dňa 13.09.2019 doplnil, že výška posledných dvoch splátok úveru podľa Zmluvy mala byť v odlišnej výške než bolo dohodnuté v Zmluve o úvere. Veriteľovi totiž interný systém nedovoľoval dohodnúť so žalovanou splátky zaokrúhlené na desatinné čísla, teda boli zaokrúhlené smerom nahor. Prípadný preplatok by však bol žalovanej vrátený. Celková čiastka úveru bola v Zmluve uvedená správne, pretože toto zohľadňovala. Žalobca tiež poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/253/2018, podľa ktorého takýto nedostatok zmluvy o spotrebiteľskom úvere nespôsobuje jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

3. Žalovanej bola žaloba spolu s výzvou súdu na vyjadrenie doručená do vlastných rúk, žalovaná sa však k veci nevyjadrila, skutkové tvrdenia žalobcu nepoprela.

4. Dňa 03.02.2020 doručil súdu podanie, ktorým zobral späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 350,00 Eur, a to z dôvodu úhrad žalovanej po podaní žaloby. Súd o čiastočnom späťvzati rozhodol tak, že v tejto časti konanie zastavil. Na prípadný nesúhlas žalovanej by sa neprihliadalo, keďže podanie žalobcu bolo doručené pred prvým pojednávaním vo veci.

5. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 09.03.2020, na ktorom sa v neprítomnosti oboch strán, z ktorých žalobca sa ospravedlnil, oboznámil s písomnými podaniami žalobcu a vykonal dokazovanie týmito listinnými dôkazmi: Obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička - šikovná rezerva, Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník poplatkov, Aktuálny stav úveru ku dňu 28.09.2018, Aktuálny stav pohľadávky, Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru z 22.12.2015, Zmluva o úvere dostupná pôžička zo dňa 10.01.2014, Výzva na úhradu dlžnej sumy z 18.01.2016 s obálkou, Zmluva o postúpení pohľadávok č. I/2018 s prílohou, Predpis splátok k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci, pričom vychádzal z ustanovení právnych predpisov účinných v čase uzavretia Zmluvy o úvere:

6. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

9. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka je dodávateľom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>najsôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

14. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Podľa ods. 2 cit. ust. nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. Podľa § 2 ods. 1 Zákona o bankách, banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

18. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere („Zákon o SÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 Zákona o SÚ sa rozumie:

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

21. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o SÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

22. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o SÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Súd po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že žalovaná uzavrela s Veriteľom dňa 10.01.2014 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej sa Veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 1.500,- Eur pri úrokovej sadzbe 25,50 % p.a. a žalovaná sa zaviazala ho splatiť v 36 mesačných splátkach po 63,62 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.01.2017. Zmluva o úvere obsahovala ďalej údaj o celkovej výške nákladov: 665,29 Eur, údaj o RPMN banky vo výške 28,70 % a o priemernej RPMN na trhu vo výške 45,94 %.

24. Žalovaná úver čerpala v dohodnutej výške 1.500,00 Eur, avšak nesplácala ho riadne a včas a teda svoju povinnosť v zmysle Zmluvy o úvere nesplnila. Zo žalobcom predloženej výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 22.12.2015 (ktorej doručenie žalovaná nepoprela) súd zistil, že Veriteľ žalovanú vyzval na zaplatenie dlhu zo Zmluvy o úvere, s ktorým bola viac ako 90 dní v omeškaní. Súčasne ju upozornil, že ak k úhrade nedôjde, bude Veriteľ oprávnený využiť ustanovenie § 565 občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver predčasne splatným. Zo žalobcom predloženej výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 18.01.2016 súd zistil, že Veriteľ žalovanej doručoval na adresu uvedenú v Zmluve oznámenie o predčasnej splatnosti úveru zo Zmluvy o úvere, pričom ju informoval o tom, že sa jej dlh zo Zmluvy stal splatným ku dňu 18.01.2016.

25. Veriteľ a žalobca uzavreli dňa 06.08.2018 Zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2018, ktorou došlo k postúpeniu pohľadávky zo Zmluvy o úvere na žalobcu. Súd sa v prvom rade v konaní zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný, pretože jeho právny predchodca ako banka splnil povinnosti uložené mu v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách predtým, ako pohľadávky zo Zmluvy o úvere postúpil na žalobcu.

26. Následne pristúpil súd k preskúmaniu uzavretej Zmluvy o úvere. I keď Zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), je zrejmé, že predmetná Zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala na rozdiel od Veriteľa v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na právny vzťah založený Zmluvou o úvere je preto potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka, a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu a žalovanej založený Zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv) a ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností).

27. Uzavretú Zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim Zákona o SÚ, v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej Zmluvy, keďže spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru. Pokiaľ ide o spornú Zmluvu, žalovaná má s poukazom na § 2 písm. a) postavenie spotrebiteľa, keďže nebolo v konaní preukázané (a ani samotným žalobcom tvrdené), že úver bol žalovanej poskytnutý na účel povolania či podnikateľskú činnosť a právny predchodca žalobcu má s poukazom na § 2 písm. b) postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovanou vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

28. Vyhodnotením vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že Zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako tieto určuje ustanovenie § 9 ods. 2 Zákona o SÚ.

29. Zmluva o úvere vôbec neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Uvádza len údaj o celkovej výške úveru a o celkových nákladoch spotrebiteľa a poznámku, že „celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom“. Takáto formulácia Zmluvy o úvere nie je v súlade s požiadavkou stanovenou v § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o SÚ, ktorý výslovne požaduje v zmluvách uvádzať celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Súd v tejto súvislosti poukazuje ad absurdum na to, že ak by malo požiadavke zákonodarcu stačiť uvedenie poznámky, že určitý údaj si môže spotrebiteľ vypočítať určitým spôsobom, potom by vôbec pre veriteľov nemuselo byť povinné uvádzanie napríklad RPMN, lebo aj túto si vie spotrebiteľ teoreticky za použitia v zákone uvedeného vzorca vypočítať, ale napriek tomu nikto nespochybňuje, že v zmluvách vyčíslená byť musí. Súd preto považuje Zmluvu v tomto bode za rozpornú so Zákonom o SÚ.

30. Zmluva o úvere ďalej v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o SÚ neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keď udáva len, že výška splátky je 63,62 Eur. Až z Predpisu splátok je pritom zrejmé, že 2,62 Eur z toho má tvoriť splátka poistného. Z Predpisu splátok tiež vyplýva, že splátka č. 36 má byť žalovanou zaplatená v odlišnej výške ako 63,62 Eur, resp. 61,00 Eur bez poistného (konkrétne 32,91 Eur), čo bolo Veriteľovi známe už v čase uzavretia Zmluvy o úvere. Na to, aby bola Zmluva o úvere v súlade s požiadavkou § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o SÚ, síce postačuje, aby uviedla jediný údaj o celkovej výške splátky, ktorú je žalovaná povinná platiť (teda bez rozpisu na istinu, úrok a poplatky, ako judikoval i Najvyšší súd SR), to však len za predpokladu, že sa táto výška splátky v čase nebude meniť. Nemôže byť preto v súlade so zákonom taká prax veriteľa, ktorý v Zmluve o úvere neuvedie výšku poslednej splátky napriek tomu, že už v dobe jej podpisu vie, že bude iná ako je výška predchádzajúcich splátok. Takéto nastavenie interného bankového systému, na ktoré poukazuje žalobca s tým, že spotrebiteľovi je následne vrátený preplatok, nie je v súlade so Zákonom o SÚ a rozhodne nemôže byť pričítané na ťarchu spotrebiteľa.

31. Ak by súd vychádzal z toho, že žalovaná mala povinnosť zaplatiť 36 splátok po 63,62 Eur, potom by nebola v Zmluve o úvere správne uvedená celková výška nákladov, ani RPMN, pri ktorých výpočte v Zmluve bolo Veriteľom evidentne počítané s tým, že posledná splátka bude platená v nižšej sume.

32. Keďže Zmluva o úvere:

- a) vôbec neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť,
- b) vôbec neuvádza výšku splátky č. 36, ktorej výška mala byť odlišná od splátok č. 1-35,

sú splnené podmienky stanovené v ust. § 11 Zákona o SÚ a poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná tak bola povinná vrátiť žalobcovi / jeho právnomu predchodcovi len sumu poskytnutej istiny vo výške 1.500,00 Eur. Ako vyplýva z nepopretých tvrdení žalobcu, žalovaná do podania žaloby uhradila sumu 947,00 Eur a po podaní žaloby sumu 350,00 Eur. Súd preto žalovanú zaviazal na úhradu sumy zvyšnej istiny, t.j. 203,00 Eur.

33. Pokiaľ ide o dojednané poistenie, súd uvádza, že spôsob, akým právny predchodca žalobcu dojednal poistné nemôže požívať právnu ochranu. Poistenie ako také bolo žalovanej nanútené, je vopred formulované v Zmluve o úvere. Vyhlásenie spotrebiteľa o tom, že spĺňa podmienky na vznik poistenia, ktoré Veriteľ vopred pripravil pre všetky typy tohto úveru, zjavne sleduje len jeho cieľ uzavrieť takýto poistný vzťah, pretože bol zrejme finančne motivovaný uzavretím poistenia. Podmienky poistenia,

rozsah poistenia a podobne Zmluva neobsahuje, čo odporuje i náležitostiam poistnej zmluvy podľa § 788 Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu považuje súd dohodnuté poistenie za neplatné v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka a zo žalovanou zaplatenej sumy neodrátaval sumu uhradeného poistného.

34. Keďže sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním dlhu podľa uzavretej Zmluvy o úvere, vzniklo žalobcovi právo požadovať tiež úroky z omeškania. Úroky z omeškania súd priznal žalobcovi len z nezaplátenej sumy istiny a až po zosplatnení, pretože z jeho procesných úkonov nevyplýva napriek jeho zákonom stanovenej povinnosti tvrdenia a povinnosti dôkaznej konkrétna výška uplatňovaných úrokov z omeškania vypočítaná len z dlžnej istiny a pri zohľadnení jednotlivých splátok žalovanej, pričom súd aktivitu žalobcu v tomto smere suplovať nemôže. Sadzba úrokov platná ku dňu vzniku omeškania so splatením celého zosplatneného dlhu, t.j. ku dňu 19.01.2016, bola 5,05 %, preto súd žalobcovi priznal nárok v tejto výške, pričom zohľadnil úhrady vykonané žalovanou po podaní žaloby.

35. V časti prevyšujúcej sumu zostatku istiny a úroku z omeškania v zákonnej výške súd žalobu žalobcu zamietol, pretože sa jednalo o zmluvné úroky a poplatky, na ktoré s prihliadnutím na skutočnosť, že Zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, žalobca nemá nárok.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

37. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania kombinoval kritériá uvedené v ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Žalovaná procesne zavinila zastavenie konania v rozsahu o zaplatenie 350,00 Eur (34,08 %) svojimi úhradami po podaní žaloby, v tejto časti teda náhrada trov konania náleží žalobcovi. Inak bol žalobca so svojou žalobou úspešný v rozsahu 19,76 % oproti úspechu žalovanej v rozsahu 46,16 %. Strany teda boli úspešné približne rovnako (rozdiel v prospech žalobcu je len 7,68 %), avšak súd prihliadol tiež na skutočnosť, že žalobcovi zamietol aj uplatnený nárok na zmluvné úroky až do zaplatenia, a preto náhradu trov nepriznal ani jednej zo strán.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a. neboli splnené procesné podmienky,
- b. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c. rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g. zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).